

народныи сѣборы. Наконецъ, когато епіскопитѣ на всичкытѣ мѣстны църкви ся сбираятъ наедно съставляватъ вселенскыи сѣборы.

Така епіскопството дѣйствува свокупно ; всѣкыи епіскопъ стича въ общото управление на църквѣтѣ ; властьта е сѫщественно сѣборна или свокупна, а единството происходит отъ общото и свокупно дѣйствие на епіскопство, което е едно.

Правдинытѣ на епіскопитѣ сѫ съвершенно еднаквы относително до все що истича отъ санътъ или отъ посвященіето имъ. Но почетнитѣ и властни преимущества, които сѫ установени не отъ